Dosarul nr.2r-1057/26 (2-26039069-02-2r-27052026)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător –E. Galușceac.

D E C I Z I E

6 iulie 2026 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii: Serghei Dimitriu și Hristina Craveț

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de OCN ”MAIB-Leasing” SA,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 aprilie 2026, prin care s-a respins cererea privind asigurarea acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de OCN ”MAIB-Leasing” SA împotriva SRL ”SWS Soft”, Surugiu Eugeniu cu privire la rezoluțiunea contractului de leasing, revendicarea bunului, încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, -

A C O N S T A T AT:

I. Circumstanțele cauzei:

1. La data de 25 martie 2026, OCN ”MAIB-Leasing” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”SWS SOFT”, Surugiu Eugeniu cu privire la rezoluțiunea contractului de leasing, revendicarea bunului, încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta OCN ”MAIB-Leasing” SA a solicitat asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și conturile bancare ale pârâților SRL ”SWS SOFT” și Surugiu Eugeniu, inclusiv aplicarea sechestrului și asupra automobilului de model Mercedes GLC 220, VIN - *****, cu nr/î *****, cu dispunerea indisponibilizării automobilului și interzicerea utilizării acestuia până la finalizarea examinării cauzei în fond, motivând existența riscului ca pârâții să-și înstrăineze bunurile deținute, pentru ca reclamanta să nu-și poată restitui suma de bani solicitată.

3. În motivarea cererii indică că, achitarea benevolă a datoriilor de către pârâți

este imposibil de realizat fără examinarea situației litigioase în instanța de judecată.

4. Susține că, în cazul în care pârâții nu au achitat benevol plățile de leasing până la moment, consideră că ar fi imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de obligare a acestora de restituire a mijloacelor bănești, fără a fi aplicată măsura de asigurare a acțiunii.

5. Menționează că, obiectul contractului de leasing este un autoturism de lux ce nu este esențial pentru desfășurarea activităților sale curente. Prin urmare instituirea măsurii asigurătorii nu va perturba și nici nu va leza activitatea economică a pârâtului, mai mult că pârâtul SRL „SWS SOFT" utilizează acest automobil fără a avea un drept în acest sens, deoarece utilizarea automobilului este legată de plata ratelor de leasing, prin urmare cât timp nu sunt efectuate plăți de leasing nu este legală utilizarea acestui automobil de SRL "SWS SOFT".

6. Consideră că există o mare probabilitate ca pe parcursul examinării litigiului pârâtul să ascundă automobilul, să-l deterioreze, fiind imposibil executarea unei eventuale hotărâri de judecată.

II. Poziția instanței de fond:

7. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 aprilie 2026, cererea înaintată de reclamanta OCN "MAIB-Leasing" SA cu privire la asigurarea acțiunii, depusă în cadrul cererii de chemare în judecată înaintată de către OCN „MAIB-LEASING" SA împotriva SRL „SWS Soft", Surugiu Eugeniu cu privire la rezoluțiunea contractului de leasing, revendicarea bunului, încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

III. Solicitarea recurentului:

8. La data de 6 mai 2026, OCN "MAIB-Leasing" SA a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 aprilie 2026, solicitând casarea încheierii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

IV. Argumentele părților:

9. În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept formulate în cererea de chemare în judecată, invocând că nu este de acord cu încheierea contestată, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării.

10. În opinia acesteia, la emiterea încheierii contestate, instanța de judecată nu a luat în calcul faptul că automobilul obiectul acțiunii căreia îl formează este utilizat de către "SWS Soft" SRL până în prezent, fără a avea un temei legal, deoarece ultimul nu-și execută obligațiunea privind plata ratelor de leasing. Esența contractului de leasing constă în faptul că persoana poate primi posesia și folosința asupra unui bun doar cu condiția achitării ratelor lunare, fapt care în situația dedusă judecății nu este respectat de către pârât, care a acumulat 134 zile întârzieri la plata ratelor.

11. Subliniază că, la momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată

pârâtul are o datorie totală de 21 768,55 Euro, dintre care 6 125,22 Euro constituie suma restantă a ratelor scadente, iar suma de 15 643,33 Euro constituie valoarea rămasă. Sumele menționate urmează a fi recuperate din revendicarea comercializarea automobilului, astfel că starea automobilului cât și însăși existența acestuia au o importanță majoră pentru eventuala executare a hotărârii judecătorești.

V. Verificarea termenului de declarare a recursului:

12. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

13. La caz, instanța de recurs stabilește că dovada comunicării încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 aprilie 2026 în copia autentificată a dosarului civil nu există.

14. Astfel, în circumstanțele descrise, cererea de recurs depusă la 6 mai 2026, prin intermediul poștei terestre (f.d.37), Colegiul civil constată că, recursul este depus în interiorul termenului legal.

VI. Aprecierea instanței de recurs:

15. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curţii de Apel Centru consideră recursul este pasibil respingerii, cu menținerea încheierii, reieșind din următoarele considerente.

16. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

17. În conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

18. Potrivit art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea. .

19. La caz, Colegiul civil notează că, 25 martie 2026, OCN ”MAIB-Leasing” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”SWS SOFT”, Surugiu Eugeniu cu privire la rezoluțiunea contractului de leasing, revendicarea bunului, încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

20. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta OCN ”MAIB-Leasing” SA a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și conturile bancare ale pârâților SRL „SWS SOFT” și Surugiu Eugeniu, inclusiv aplicarea sechestrului și asupra automobilului de model Mercedes GLC 220, VIN - *****, cu nr/î *****, cu dispunerea indisponibilizării automobilului și interzicerea utilizării acestuia până la finalizarea examinării pricinii în fond.

21. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 aprilie 2026, cererea înaintată de reclamanta OCN ”MAIB-Leasing” SA cu privire la asigurarea acțiunii, depusă în cadrul cererii de chemare în judecată înaintată de către OCN „MAIB-LEASING” SA împotriva SRL „SWS Soft”, Surugiu Eugeniu cu privire la rezoluțiunea contractului de leasing, revendicarea bunului, încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

22. Colegiul judiciar observă că, pentru a respinge cererea de asigurare a acțiunii, judecătorul a concluzionat că, reclamanta nu a motivat temeinicia și necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii la etapa actuală, în condițiile în care cerinţele de asigurare a acţiunii sunt nemotivate în fapt, reclamanta rezumându-se doar la invocarea necesității aplicării măsurii de asigurare.

23. Totodată, instanța de fond a conchis că, reclamanta OCN ”MAIB-Leasing” SA având obligația probațiunii în judecată, nu a prezentat, în sensul art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe concludente şi admisibile care să dovedească faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii.

24. La data de 6 mai 2026, OCN ”MAIB-Leasing” SA a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 aprilie 2026, solicitând casarea încheierii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

25. Conform art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

26. Art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, stabilește că în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de

asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

27. Totodată, Colegiul reiterează și stipulările din art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, care reglementează expres că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Or, sarcina probațiunii admisibilității aplicării măsurii de asigurare a acțiunii în sensul definit la art.174 Cod de procedură civilă este pusă în sarcina recurentului.

28. Prin urmare, pentru justificarea aplicării unei măsuri asigurătorii, instanța urmează să verifice cumulativ relevanța următoarelor elemente: existența unui litigiu pendinte, natura pretențiilor formulate, circumstanțele care indică un pericol real pentru executarea eventualei hotărâri, legătura dintre măsura solicitată și obiectul acțiunii, precum și proporționalitatea ingerinței în drepturile persoanelor vizate.

29. În acest context, Colegiul subliniază că scopul asigurării acțiunii nu constă în sancționarea debitorului pentru neexecutarea obligațiilor contractuale și nici în satisfacerea anticipată a pretențiilor reclamantului, ci exclusiv în conservarea posibilității executării efective a viitoarei hotărâri judecătorești.

30. În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

31. Astfel, raportând prevederile normelor enunțate la circumstanțele speței, Colegiul judiciar conchide că prima instanță corect și întemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către OCN ”MAIB-Leasing” SA, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

32. Or, reclamantul OCN ”MAIB-Leasing” SA, având obligația probațiunii în judecată, nu a prezentat, în sensul art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii. Or, iminența riscurilor în asigurarea cărora este admisă aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează a fi obiectiv justificată, în modul admis de probațiune judiciară.

33. Din înscrisurile anexate la materialele cauzei, și anume: Contractul de leasing financiar nr. FL5-5092 din 27 octombrie 2022; Actul de primire-predare din 27 octombrie 2022; Graficul de achitare a ratelor de leasing, Actul de verificare a decontărilor; Notificarea privind rezoluțiunea contractului și solicitarea achitării datoriei; Avizele poștale și înscrisurile referitoare la comunicarea notificărilor; Colegiul judiciar constată că aceste înscrisuri sunt relevante pentru existența raportului juridic litigios și pentru fundamentarea pretențiilor principale ce urmează a fi apreciate odată cu soluționarea fondului cauzei, însă nu demonstrează

suficient necesitatea instituirii măsurilor asigurătorii solicitate.

34. Colegiul civil constată că unul dintre argumentele centrale ale recurentei constă în pretinsa neexecutare a obligațiilor de plată de către SRL „SWS Soft”, concomitent cu utilizarea în continuare a automobilului transmis în leasing.

35. Din înscrisurile prezentate rezultă că între părți a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. FL5-5092 din 27 octombrie 2022, iar automobilul Mercedes-Benz GLC ***** a fost transmis locatarului în baza actului de primire-predare.

36. De asemenea, la materialele cauzei au fost anexate graficul de achitare a ratelor de leasing, actul de verificare a decontărilor și notificarea privind pretinsa neexecutare a obligațiilor contractuale.

37. Aceste documente sunt relevante pentru stabilirea existenței raportului juridic obligațional, a condițiilor contractuale și a eventualei neexecutări a obligațiilor de plată.

38. Totuși, Colegiul consideră necesar să delimiteze circumstanțele care pot fundamenta pretențiile principale și urmează a fi analizate la examinarea fondului cauzei de cele care justifică aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

39. Astfel, neachitarea ratelor de leasing poate constitui, în condițiile prevăzute de lege și de contract, un temei pentru rezoluțiunea contractului, revendicarea bunului sau recuperarea creanței. Această împrejurare nu demonstrează însă, prin ea însăși, că pârâții întreprind acțiuni de ascundere, deteriorare, înstrăinare sau diminuare frauduloasă a patrimoniului, de natură să facă imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

40. Colegiul apreciază că recurenta confundă, în această parte, riscul de neexecutare a obligațiilor contractuale, care constituie obiectul litigiului principal, cu riscul de neexecutare a hotărârii judecătorești, care reprezintă premisa juridică distinctă a asigurării acțiunii. Or, aceste două situații nu sunt identice și nu pot fi considerate automat echivalente.

41. Mai mult, faptul că automobilul se află în posesia locatarului rezultă din executarea inițială a contractului de leasing, iar caracterul legal sau nelegal al menținerii posesiei după notificarea rezoluțiunii contractului urmează a fi stabilit în cadrul examinării fondului cauzei. La etapa soluționării cererii de asigurare, instanța nu poate anticipa concluzia asupra temeiniciei rezoluțiunii contractului și nici asupra obligației de restituire a automobilului.

42. Prin urmare, argumentul recurentei potrivit căruia simpla continuare a utilizării automobilului ar justifica indisponibilizarea acestuia nu poate fi reținut.

43. Cu privire la cuantumul datoriei și riscul imposibilității recuperării creanței, Colegiul subliniază că valoarea creanței nu reprezintă, în sine, un criteriu suficient pentru aplicarea sechestrului.

44. În caz contrar, orice acțiune privind încasarea unei datorii ar determina

aplicarea automată a măsurilor asigurătorii, ceea ce ar lipsi de conținut condiția distinctă instituită de art. 174 Cod de procedură civilă.

45. Pentru justificarea sechestrului asupra patrimoniului pârâților, recurenta urma să indice și să susțină prin elemente probatorii concrete împrejurări din care să rezulte pericolul afectării executării viitoarei hotărâri.

46. Asemenea împrejurări ar putea consta, după caz, în acte de înstrăinare accelerată a bunurilor, transferuri patrimoniale neobișnuite, acțiuni de ascundere a activelor ori alte conduite obiective care indică riscul sustragerii patrimoniului de la executare. Or, din înscrisurile examinate nu rezultă existența unor asemenea acțiuni.

47. Totodată, instanța ierarhic superioară constată că recurenta a invocat probabilitatea ca, pe parcursul examinării litigiului, pârâtul să ascundă automobilul, să îl deterioreze ori să întreprindă alte acțiuni care ar împiedica executarea unei eventuale hotărâri de revendicare. Sub acest aspect, instanța de recurs reține că obiectul contractului de leasing constituie un bun mobil individual determinat, susceptibil de deplasare și de uzură prin utilizare.

48. Această particularitate poate prezenta relevanță la examinarea unei cereri de asigurare a acțiunii, însă nu determină, prin ea însăși, necesitatea indisponibilizării bunului.

49. Instanța de recurs reține că, recurenta nu a prezentat probe privind tentative de ascundere a automobilului, refuzul verificării sau identificării acestuia, modificarea neautorizată a elementelor de identificare, înstrăinarea către terți ori alte acțiuni similare.

50. În acest context, afirmația recurentei potrivit căreia automobilul ar putea fi ascuns sau deteriorat rămâne o presupunere, insuficientă pentru a justifica restrângerea posesiei și folosinței bunului.

51. Colegiul civil notează că, recurenta a susținut că utilizarea în continuare a automobilului determină diminuarea valorii acestuia și, implicit, reducerea posibilităților de recuperare a creanței.

52. Colegiul apreciază că acest argument trebuie analizat prin prisma naturii juridice a contractului de leasing și a scopului măsurilor de asigurare.

53. Utilizarea automobilului reprezintă, în principiu, una dintre finalitățile economice ale contractului de leasing, iar uzura normală constituie o consecință previzibilă a exploatării unui mijloc de transport. În lipsa unor elemente care să demonstreze o utilizare abuzivă, o deteriorare neobișnuită sau un risc concret de pierdere a bunului, simpla depreciere rezultată din trecerea timpului și exploatarea obișnuită nu poate constitui un temei suficient pentru interzicerea utilizării.

54. Totodată, instanța de recurs observă că măsura solicitată nu se limitează la conservarea situației juridice a automobilului, ci urmărește și suspendarea efectivă a folosinței acestuia de către locatar. O asemenea măsură implică o ingerință

directă în exercițiul drepturilor patrimoniale și contractuale ale pârâtului, motiv pentru care trebuie justificată printr-o necesitate reală și proporțională.

55. Faptul că reclamanta pretinde rezoluțiunea contractului nu înseamnă că efectele acesteia pot fi considerate definitiv stabilite înainte de examinarea fondului litigiului.

56. Colegiul reține că asigurarea acțiunii nu trebuie transformată într-un mecanism de executare anticipată a pretențiilor reclamantului. Deși indisponibilizarea temporară a unui bun poate fi justificată în anumite circumstanțe, în prezenta cauză nu au fost demonstrate împrejurări concrete care să impună interzicerea totală a utilizării automobilului până la finalizarea procesului.

57. Argumentul recurentului OCN ”MAIB-Leasing” SA cu privire la pretinsa motivare insuficientă a încheierii instanței de fond, Colegiul civil în apreciază ca fiind neîntemeiat și declarativ. Or, din conținutul încheierii contestate, rezultă că judecătorul a identificat obiectul cererii de asigurare, a expus circumstanțele invocate de reclamantă, a indicat dispozițiile art. 174, 175, 177 și 118 Cod de procedură civilă și a explicat motivul pentru care a considerat că măsurile solicitate nu sunt justificate.

58. În particular, prima instanță a reținut lipsa unor probe concludente care să demonstreze că neaplicarea măsurilor asigurătorii ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești.

59. Colegiul subliniază că obligația instanței de a motiva un act judecătoresc nu presupune necesitatea de a răspunde separat și exhaustiv fiecărei afirmații a participanților la proces, ci impune prezentarea unor considerente suficiente pentru a permite înțelegerea soluției adoptate.

60. Astfel, reieșind din situația de fapt menționată, raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

61. În acest sens, ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sânt enumerate expres în art.174 Cod de procedură civilă, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiuni, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiuni principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

62. Astfel, instanța de recurs ajunge la concluzia că încheierea contestată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează

acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii, motiv pentru care încheierea contestată urmează a fi menținută ca fiind legală şi întemeiată.

63. În contextul celor expuse, Colegiul civil constată justețea concluziei instanței de fond de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantei de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, reclamanta limitându-se doar la unele aprecieri și expuneri formale, motiv pentru care Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată.

64. În conformitate cu prevederile art.427 lit. a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către OCN ”MAIB-Leasing” SA.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 aprilie 2026, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de OCN ”MAIB-Leasing” SA împotriva SRL ”SWS Soft”, Surugiu Eugeniu cu privire la rezoluțiunea contractului de leasing, revendicarea bunului, încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Serghei Dimitriu

Hristina Craveț